

A. Conflictul:

❖ Închinarea.

- Ființele cerești se închină lui Dumnezeu pentru puterea sa creatoare (Apoc. 4:11; Iov 38:6-7).
- La rândul său, Satana dorește să obțină închinarea lumii cu „fiare” cărora le dă putere să „creeze” o imagine prin care să poată primi închinare universală (Apoc. 13:2, 4, 14-15).
- Nu este de mirare că sâmbăta este punctul de ceartă în astfel de momente. Cei care „păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus” (Apocalipsa 14:12) l se închină în ziua care comemorează Creația Sa.

❖ Intoleranța.

- Lupta noastră nu este fizică, ci spirituală (Efeseni 6:12). Nu folosim arme fizice, ci arme spirituale (2 Cor. 10:3-5). Cu toate acestea, inamicul nu ezită să folosească arme fizice împotriva noastră.
- Nu degeaba există un „vai” pentru credincioși, din cauza atacului aprig al Satanei împotriva bisericii credincioase (Apoc. 12:12). Pentru el, orice armă este valabilă.
 - Ne ispitește folosind înclinațiile noastre (Iacov 1:14)
 - Ne convinge cu subtilitate (2Cor. 4:3-4)
 - Folosește persoane apropiate (Mat. 10:34-36)
 - Lovește și amenință (Fapte 5:40)
 - Folosește violență extremă (Ioan 16:2)
- Așa a procedat el în istorie și așa va fi ultimul său atac: înșelăciuni și subtilități (Apoc. 13:13-14); impunerea de sancțiuni economice (Apoc. 13:16-17); decrete de moarte pentru cei care nu i se închină (Apoc. 13:15).

B. Dușmanul:

❖ Tronul balaurului.

- Balaurul este identificat ca Satana (Apoc. 12:9), în timp ce fiara, prin care își exercită puterea, este identificată cu a 4-a fiară din Daniel 7 (care urmează leul, ursul și leopardul, cf. Apoc. 13:2).
- Apocalipsa 13 este o explicație extinsă a capitolului 12. Începe după încercarea de a-l ucide pe Isus și înălțarea lui ulterioară (Apoc. 12:3-5). Primele versete descriu amănunțit atacul asupra bisericii de-a lungul celor 1.260 de ani, în timp ce restul se concentrează asupra evenimentelor care au loc când „balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei” (Apoc. 12:17).
- După invazia triburilor barbare, Imperiul Roman a fost divizat. Încetul cu încetul, scaunul Romei a fost lăsat în mâinile bisericii, care a dobândit astfel puterea politică care i-a permis să devină puterea hulitoare ce a persecutat biserica credincioasă (Apoc. 13:4-8).

❖ Rana vindecată.

- După secole în care și-a folosit puterea de a „duce în robie” și de a „ucide cu sabia” (Apoc. 13:10), Biserica Romană însăși a fost dusă în robie (în figura capului său, Pius al VI-lea) și a suferit o „rană de moarte” (Apoc. 13:3).
- Deși Papa și-a menținut proprietatea asupra Statelor Papale până în 1870, el și-a pierdut în cele din urmă tot teritoriul când a fost creat Regatul Italiei. În acel moment, părea că Biserica nu-și va recăpăta niciodată puterea de odinioară.
- În 1929, Vaticanul a fost recunoscut ca stat independent. Rana începea să se vindece. Și ce se va întâmpla de acum înainte?
- Pe măsură ce evenimentele finale se desfășoară, va fi căutat un lider mondial care să propună soluții la criza globală. Printre pachetul de soluții oferit de Papalitate va include, fără îndoială, odihna duminicală ca punct forte pentru unirea familiilor, popoarelor și națiunilor.

❖ Mielul și balaurul.

- Prima fiară a apărut din stricăciunea Bisericii pe care o întemeiase Isus. Când a primit rana, Satana a căutat un „proroc fals” care să-i ia locul și să-l ajute să se vindece (Apoc. 13:11; 16:13). Din nou, și-a găsit aliatul dintr-o națiune care a apărut pe baza principiilor pure ale creștinismului: America de Nord.
- El a început prin a-l imita pe Isus (Mielul). Este o națiune republicană (fără regi, fără coroane), și bazată pe separarea a două puteri (coarne): cea civilă și cea religioasă.

- Fiind prima putere mondială, a început deja să vorbească ca un balaur. În curând, el va începe să genereze legi cu privire la chestiuni religioase care, sprijinind papalitatea, vor crea o „icoană a fiarei” (Apoc. 13:12-14).